

Maastricht, 17 nov. 1958
Turennestraat 21.

Hooggeachte Heer Prick,

Dank voor Uw brief van 12 dezer, maar de 5 Families + één poederblauw zijn uitgekomen en dat valt mij bij mijn oogziekte niet en niets mee. Vandaar de vertraging.

Ik hoop, dat U met het sprookje uiteindelijk toch nog succes moogt hebben.

Roeping lees ik niet regelmatig; het is trouwens al zo ver met mij gekomen, dat een van mijn kennissen mij op de hoogte houdt van wat in Franse boeken en tijdschriften voorkomt, enz. enz.. Dat U de „Forensen voor Cythère” zoudt meenemen naar dat eiland, daarmee kan ik U van harte feliciteren, en mijzelf achteraf ook. U moet wel een mooie reproductie van Watteau's schilderij er in leggen en geen van een afbeelding van „Levensangst”.

Limpens heeft intussen gevraagd, om mij te mogen bezoeken, zo mogelijk a.s. Donderdag, 20 november te vier uur namiddag. Ik heb hem maar laten komen op die dag.

Wat U er verder over schrijft, daar kan ik U niet anders dan gelijk in geven. Het komt hier wel voor, dat de vader eerst komt vragen en als er geen vader meer is, de moeder.

L. weet overigens schijnbaar zeer precies wat hij moet of zal vragen, nl. niets meer of minder dan „het rood in de gedichten van ondergetekende”. Enfin, ik zal hem daar toch een en ander over vertellen, want dat rood is uitsluitend een carpe diem-rood en niets anders; geen politiek rood, geen rood van bloed!

Sinds de K.R.O. de dag met „pluk de dag” begint, mag ik voor het „pluk de dag rood” toch wel propaganda maken, dunkt mij!

Natuurlijk neem ik niet aan, dat U mij die jonge mensen op mijn dak zoudt sturen! Zij laten zich het initiatief daartoe trouwens niet door de leerkrachten onttrekken!

Hopend, dat U voor 100 percent moogt slagen bij dat gedicht voor de uitverkorene,

met hartelijke groeten en alle hoogachting,
en ook met excuses, dat mijn ogen 't niet toelaten uitvoeriger te zijn,

gaarne Uw

Pierre Kemp